

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์
ในการเรียนของนักศึกษา
Factors Relating to the Lack the Virtue of
Honesty in Students' Learning

ทรงสิริ วิชิรานนท์^{1*}

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรุงเทพฯ 10300

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียนของนักศึกษา และศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียนของนักศึกษา ประชากรเป้าหมาย คือ นักศึกษาของคณะหนึ่งในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง จำนวน 389 คน เครื่องมือ คือ แบบสอบถาม และสถิติที่ใช้ คือ ค่าร้อยละ และค่าไคสแควร์ ผลการศึกษพบว่านักศึกษามีพฤติกรรมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียน ด้านการทำแบบฝึกหัดส่งสุด รองลงมา คือ ด้านการสอบ ด้านการทำรายงาน และด้านการสร้างข้อมูล ตามลำดับ ส่วนปัจจัย ชั้นปี เกรดเฉลี่ยสะสม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง เจตคติต่อการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียน การรับรู้การควบคุมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียน ความตั้งใจที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ในการเรียน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01

Abstract

The objectives of this research are to study the types of lacking the virtue of honesty in students' learning and factors relating to the lack the Virtue of Honesty in Students' Learning. The population is 389 students from a faculty in a university. The research tool is questionnaire. Percentage and Chi-square which are used for analyzing data. The results revealed that most of the students copied others' assignments, cheated at a test, cheated when doing reports and make-up data, respectively. It was found that there was a significant difference at the study of relation among variable revealed there was a significant difference at .01 level between individual factors: years of study, GPA, attitude, perception and attention and the lack of the virtue of honesty in students learning.

คำสำคัญ : คุณธรรม ความซื่อสัตย์ในการเรียน

Keywords : Virtue, Honesty in Students' Learning

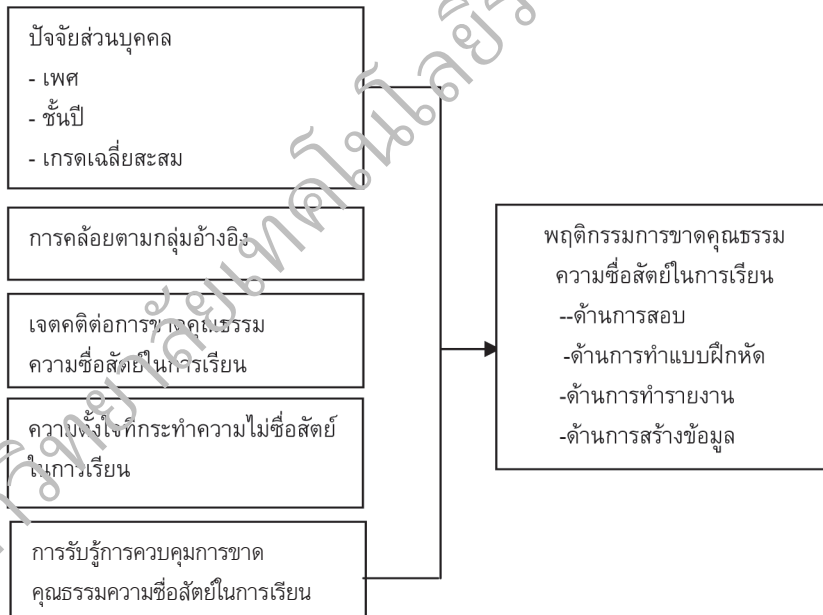
1. บทนำ

ประเทศไทยมีการพัฒนาประเทศ มีการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมากกว่า 4 ทศวรรษ ซึ่งได้ดำเนินการพัฒนาความเจริญทางวัตถุเป็นหลักเพราะสามารถวัดได้และเห็นเป็นรูปธรรมที่เด่นชัด โดยคำนึงถึงการพัฒนาทางจิตใจในสัดส่วนที่น้อยกว่ามาก อีกทั้งเกิดการเลื่อนไหลของวัฒนธรรมตะวันตกเข้าสู่สังคมไทย ซึ่งขาดความรู้ที่จะเป็นภูมิคุ้มกันในการกลั่นกรองที่ดี ทำให้มีผลกระทบต่อระบบคุณค่า ความเชื่อพฤติกรรมในการดำรงชีวิตของคนไทยให้มีค่านิยมและพฤติกรรมที่เน้นวัตถุนิยมและบริโภคนิยมให้ความสำคัญกับตัวเองมากกว่าส่วนรวม การให้คุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์และการยึดคุณธรรมในวิถีชีวิตเริ่มเสื่อมถอยลงจนมาสู่วิกฤติเศรษฐกิจปี พ.ศ. 2540 ทำให้ต้องมีการปรับการให้ความสำคัญจากภาคเศรษฐกิจมาเพิ่มน้ำหนักกับการพัฒนาคนมากขึ้น

สถาบันการศึกษาเป็นสถาบันที่สำคัญในการปลูกฝังและสร้างเสริมให้คนมีความพอ มีจิตสำนึกที่ดีในการเป็นสมาชิกของสังคม และของประเทศชาติ แต่ในความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ตัวนักศึกษาเองยังขาดคุณธรรมที่พึงประสงค์หลายประการโดยเฉพาะคุณธรรมความซื่อสัตย์สุจริตที่เป็นคุณธรรมเป่าประสงค์ของการขับเคลื่อนการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 จากปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นหลายปรากฏการณ์ อาทิ การทุจริตในการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามีข่าวปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ว่ามีนักเรียนทุจริตการสอบแบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (โอเน็ต) และจับได้จำนวน 6 รายจาก 4 กรณี คือ โดยเขียนใส่ยางลบส่งให้กับในวิชาภาษาอังกฤษ

ส่งคำตอบผ่านมือถือจากนักเรียนที่ทำเสร็จก่อน ในวิชาภาษาอังกฤษ เปิดมือถือไว้แล้วมีผู้โทรเข้ามาในวิชาคณิตศาสตร์ และกรณีสุดท้ายใช้นาฬิกามือถือเป็นเครื่องมือทุจริต (ข่าวไทยรัฐฉบับวันที่ 7 มีนาคม 2551) นอกจากนี้ ยังมีบทความเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ทางการศึกษา (<http://cfsu.utsa.tirxx.com>) ซึ่งผู้เขียนเป็นนักเรียนเหรียญทองโอลิมปิกวิชาการ และได้ไปศึกษาที่ประเทศสหรัฐอเมริกาในระดับตรี-โท-เอก สาระสำคัญของบทความกล่าวถึงเงื่อนไขสำคัญที่ทำให้อเมริกาและยุโรปเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และการศึกษา คือความซื่อสัตย์ทางการศึกษา เพราะถ้ามีความซื่อสัตย์ในการศึกษาก็จะส่งผลถึงระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ศึกษา ซึ่งสามารถใช้เป็นเครื่องมือวัดทางวิชาการได้อย่างดี แต่ประเทศไทยไม่มีการเอาจริงเอาจังกับเรื่องความซื่อสัตย์มากนักตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงมหาวิทยาลัย มองการทุจริตว่าเป็นสิ่งที่พบเห็นกันได้ทั่วไป โดยมองว่าการลอกข้อสอบกันเป็นเรื่องตลก การลอกการบ้านเป็นเรื่องธรรมดา แม้แต่วิทยานิพนธ์ก็ยังสามารถหาคนรับจ้างทำให้และจากบทความนี้มีผู้เข้าไปแสดงความคิดเห็นกันอย่างกว้างขวาง ส่วนใหญ่ยอมรับว่าตัวเองเคยทุจริต ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสุชาติดา กรเพชรปาณี (2548) ที่พบว่า ร้อยละ 97 ของนักศึกษารายงานว่า ตนเคยกระทำพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ส่วนใหญ่เป็นการลอกแบบฝึกหัด รองลงมาเป็นการทุจริตในห้องสอบ เปลี่ยนแปลงข้อมูลและไม่ซื่อสัตย์ในการทำรายงานและการศึกษาของบาวเออร์ (Bower, 1964 อ้างถึงใน สุชาติดา กรเพชรปาณี, 2548: 158) ที่ศึกษาพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาของนักศึกษาอเมริกันผลการศึกษาพบว่า

3 ใน 4 ของนักศึกษายอมรับว่าเคยกระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนในคณะที่มีเป้าหมายในการผลิตนักศึกษาให้มีคุณภาพ มีคุณธรรมนำความรู้ เป็นที่ยอมรับของสังคมในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง จึงสนใจที่จะศึกษาหาคำตอบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียนของนักศึกษามีลักษณะเป็นอย่างไร ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้เสนอสถาบันเพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจกำหนดนโยบาย แผนแนวทางปฏิบัติ สำหรับการปลูกฝังจิตสำนึก การจัดกิจกรรมตลอดจนปรับหลักสูตรเพื่อเป้าหมายของการเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ต่อไป

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียนของนักศึกษา

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียนของนักศึกษา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียนของนักศึกษา

1.2 กรอบแนวคิดในการศึกษา

ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีตามแผนของไอเซน (1991 อ้างถึงในนลินี สุวรรณโชติ, 2549: 22) และกรอบแนวคิดงานของสุชาติา กรเพชรปानी (2549) มาปรับเป็นกรอบแนวคิดการศึกษาในครั้งนี

2. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียนของนักศึกษา

3. เจตคติมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการ

เรียนของนักศึกษา

4. การรับรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียนของนักศึกษา

5. ความตั้งใจที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ในการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียนของนักศึกษา

2. วิธีการศึกษา

2.1 ประชากร

ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีของคณะหนึ่งในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง เป็นนักศึกษาทุกชั้นปี จำนวน 389 คน

2.2 ตัวแปรในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย

2.2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ ชั้นปี เกรดเฉลี่ยสะสม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง เจตคติการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียน การรับรู้การควบคุมการขาดคุณธรรม คุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียน ความตั้งใจที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ในการเรียน

2.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการขาดคุณธรรมในการเรียน ซึ่งแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอบ ด้านการทำแบบฝึกหัด ด้านการทำงาน และด้านการสร้างข้อมูล

2.3 ระยะเวลา

ระยะเวลาในการศึกษา คือ ปีการศึกษา 2551

2.4 เครื่องมือการวิจัย

เป็นแบบสอบถามที่ปรับมาจากแบบสอบถามเรื่องโมเดลเชิงสาเหตุของความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนลินี สุวรรณโชติ (2549) ประกอบด้วย ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ข้อมูลเจตคติการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียน ข้อมูลการควบคุมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียน และข้อมูลความตั้งใจที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ในการเรียน ข้อมูลและข้อความที่แสดงพฤติกรรมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ทางวิชาการ 4 ด้าน ได้แก่ การทุจริตในการสอบ การลอกแบบฝึกหัด การทำรายงานและการสร้างหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูล ซึ่งมีค่าความเที่ยงโดยรวมเท่ากับ .89

2.5 การรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาด้วยตนเอง โดยประสานกับอาจารย์ผู้สอนในขณะนั้น ขอเข้าชี้แจงให้นักศึกษาทราบถึงความสำคัญของการตอบแบบสอบถาม และให้ความมั่นใจกับนักศึกษาว่าผลการศึกษาจะเป็นในลักษณะภาพรวมซึ่งจะไม่เกิดผลกระทบใด ๆ กับผู้ตอบ ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาให้ความร่วมมือในการตอบอย่างเต็มที่ และมีแบบสอบถามที่สมบูรณ์คิดเป็นร้อยละ 79.69

2.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ และค่าไคสแควร์

3. ผลการศึกษาและอภิปรายผล

3.1 ผลการศึกษา

3.1.1 พฤติกรรมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียนของนักศึกษา

ส่วนใหญ่เคยมีพฤติกรรมการขาดคุณธรรม

ความซื่อสัตย์ในการเรียนของนักศึกษา และเมื่อพิจารณาตามรายด้านพบว่านักศึกษามีพฤติกรรมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ด้านการทำแบบฝึกหัดสูงสุด คือ ร้อยละ 87.40 รองลงมา คือ

ด้านการสอบ ด้านการสร้างข้อมูล และด้านการทำรายงานร้อยละ 75.60, 75.50 และ 70.20 ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 พฤติกรรมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียนของนักศึกษา

ข้อความ	4 ครั้งขึ้นไป	3 ครั้ง	2 ครั้ง	1 ครั้ง	ไม่เคย
ด้านการสอบ					24.4
1. นำเอกสารที่มีคำตอบเข้าห้องสอบ	7.7	26.8	22.3	17.4	25.5
2. จุดคำตอบบนร่างกาย/บนเครื่องเขียน/บนเสื้อผ้าเข้าห้องสอบ	4.2	15.5	30.5	15.2	28.4
3. บันทึกคำตอบในโทรศัพท์มือถือ	3.2	24.2	22.3	12.1	33.9
4. ถามเพื่อนในขณะที่สอบ	20.3	14.2	28.1	17.4	19.7
5. ส่งคำตอบให้เพื่อนขณะสอบ	12.3	21.9	24.8	17.4	23.2
6. แอบดูคำตอบเพื่อนในขณะที่สอบ	15.2	17.4	27.1	18.1	21.9
7. ส่งสัญญาณให้คำตอบกับเพื่อนขณะสอบ	16.1	21.9	24.8	18.4	18.4
ด้านการทำแบบฝึกหัด					12.6
8. ลอกแบบฝึกหัดเพื่อน	43.9	16.1	19.0	13.5	6.8
9. ให้เพื่อนลอกแบบฝึกหัด	41.6	9.0	8.1	7.4	5.8
ด้านการทำรายงาน					30.3
10. รับจ้างเพื่อนทำรายงาน	5.2	21.6	32.3	12.6	27.4
11. แปลงข้อความจากรายงานเพื่อนมาเป็นของตนเอง	4.8	21.3	28.1	15.5	29.4
12. นำข้อความของผู้อื่นมาเขียนในรายงานโดยไม่อ้างอิง	9.7	14.2	25.5	22.9	26.8
13. นำรายงานของผู้อื่นมาส่งเป็นของตนเอง	8.1	20.0	19.4	13.9	37.7
ด้านการสร้างข้อมูล					24.5
14. สร้างข้อมูลเท็จ	11.9	17.4	25.2	14.8	29.7
15. สร้างข้อมูลเพิ่มเติมจากเนื้อหาจากงานที่ค้นคว้า	16.8	17.1	21.3	24.2	19.7
16. เปลี่ยนแปลงข้อมูลบางส่วนจากการศึกษาค้นคว้า เพื่อให้รายงานเป็นไปตามที่ต้องการ	21.0	15.8	18.7	19.4	24.2

3.1.2 ความสัมพันธ์ปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการขาดคุณธรรมในการเรียนของนักศึกษา

ผลการศึกษารายปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการขาดคุณธรรมในการเรียนของนักศึกษาพบว่า

ชั้นปี และเกรดเฉลี่ยสะสม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการขาดคุณธรรมในการเรียนของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบ เพศ ชั้นปี และเกรดเฉลี่ย
 สะสม กับพฤติกรรมการศึกษาคุณธรรมใน
 การเรียนของนักศึกษา

ปัจจัย ส่วนบุคคล	พฤติกรรมการศึกษาคุณธรรม (ร้อยละ)				X ²	P
	มาก	ปาน กลาง	น้อย			
เพศ						
ชาย	25.0	42.2	32.5	.43	.80	
หญิง	20.3	44.5	34.7			
ชั้นปี						
ปี 1	45.5	25.0	29.5			
ปี 2	47.7	45.5	6.8	89.95	.00	
ปี 3	7.8	62.3	29.9			
ปี 4	-	33.3	60.7			
เกรดเฉลี่ย						
สะสม	9.2	63.2	27.6			
ต่ำกว่า 2.81	19.1	37.1	43.8	12.290	.00	
สูงกว่า 2.81						

หมายเหตุ เกรดเฉลี่ย 2.81 ได้จากค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ย
 ของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มประชากร

3.3 ความสัมพันธ์ปัจจัยการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง เจตคติ การรับรู้ และความตั้งใจที่จะกระทำ ความไม่ซื่อสัตย์ในการเรียนกับพฤติกรรม การขาดคุณธรรมในการเรียนของนักศึกษา

เมื่อทดสอบสมมติฐานพบว่าปัจจัยการ
 คล้อยตามกลุ่มอ้างอิง เจตคติ การรับรู้ และความ
 ตั้งใจที่จะกระทำ ความไม่ซื่อสัตย์ในการเรียนกับ
 พฤติกรรมการศึกษาคุณธรรมในการเรียนของ
 นักศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบปัจจัยการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงตั้งใจที่จะกระทำ ความไม่ซื่อสัตย์ในการเรียนกับ
 พฤติกรรมการศึกษาคุณธรรมในการเรียนของนักศึกษา

พฤติกรรมการศึกษา คุณธรรมความซื่อสัตย์ ในการเรียน	ระดับ	ปฏิบัติ มาก (%)	ปฏิบัติ ปานกลาง (%)	ปฏิบัติ น้อย (%)	x ²	P
1.การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง	ปฏิบัติมาก	9 (34.6)	8 (30.8)	9 (34.6)	21.274	.000
	ปฏิบัติปานกลาง	2 (3.1)	40 (61.5)	23 (35.4)		
	ปฏิบัติน้อย	36 (27.7)	50 (38.5)	44 (33.8)		
2.เจตคติต่อการขาด คุณธรรมความซื่อสัตย์ ในการเรียน	ปฏิบัติมาก	7 (38.9)	5 (27.8)	6 (33.3)	12.099	.017
	ปฏิบัติปานกลาง	2 (4.5)	22 (50.0)	20 (45.5)		
	ปฏิบัติน้อย	37 (23.3)	71 (44.7)	51(32.1)		
3. การรับรู้การควบคุม การขาดคุณธรรมความ ซื่อสัตย์ในการเรียน	ปฏิบัติมาก	7(35.0)	4(20.0)	9(45.0)	17.311	.002
	ปฏิบัติปานกลาง	30(26.5)	55(48.7)	28(24.8)		
	ปฏิบัติน้อย	10(11.5)	37(42.5)	40(46.0)		
4. ความตั้งใจที่จะกระทำ ความไม่ซื่อสัตย์ใน การเรียน	ปฏิบัติมาก	6 (31.6)	5 (26.3)	8 (42.1)	27.254	.000
	ปฏิบัติปานกลาง	34 (25.6)	69 (51.9)	30 (22.6)		
	ปฏิบัติน้อย	7 (10.3)	22 (34.4)	39 (57.4)		

3.2 อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาพบว่าชั้นปีและเกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียน อาจเนื่องเพราะนักศึกษาชั้นปีต้น ๆ และนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมที่ไม่สูง มีความกดดันในการเรียนสูง ทำให้มีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ในการเรียนสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่สูงกว่าและมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า

2. ปัจจัยการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ในการศึกษาคั้งนี้การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีความสัมพันธ์กับการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียนของนักศึกษาซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีตามแผนของไอเซน (Ajzen, 1991 อ้างใน นลินี สุวรรณโชติ, 2549) ที่ว่ากลุ่มอ้างอิงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสอดคล้องกับการศึกษาของ นลินี สุวรรณโชติ (2549) สุชาติ กรเพชรปาวณี (2549) ที่พบว่า การคล้อยตามกลุ่มเพื่อนสามารถรวมทำนายพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ได้นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานของแมคคาบีและเทรวินเมื่อนักศึกษาเห็นว่าเพื่อน ๆ มีการโกงอยู่เสมอ และจากการศึกษาของปิยนันท์ จิตติกรยูทหนา และไพรัตน์ อธิกพันธุ์ (2545) ที่พบว่าผู้ที่โกงจะไม่รู้สึกผิดเพราะใคร ๆ ก็ทำ

3. ปัจจัยเจตคติต่อการกระทำพฤติกรรม ผลการศึกษาพบว่าเจตคติต่อการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียนเป็นการยืนยันตามทฤษฎีตามแผนของไอเซน และยังสอดคล้องกับการศึกษาของฮาตดิง (Harding, 2001 อ้างใน นลินี สุวรรณโชติ, 2549) ที่พบว่าพฤติกรรมการโกงเป็นสิ่งที่ยอมรับได้และจะโกงมากขึ้นถ้าปทัสถานทางสังคม

สนับสนุนพฤติกรรมเหล่านั้น

4. ปัจจัยการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม ผลการศึกษาพบว่าการรับรู้การควบคุมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียนมีความสัมพันธ์กับความถี่ของลักษณะการขาดความซื่อสัตย์ในการเรียนเป็นการยืนยันตามทฤษฎีตามแผนของไอเซน และยังสอดคล้องกับการศึกษาของการศึกษาของนลินี สุวรรณโชติ (2549) ว่าการรับรู้การควบคุมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ

5. ปัจจัยที่คำนึงถึงที่จะกระทำผลการศึกษาครั้งนี้ทำให้เห็นได้ว่าความตั้งใจที่จะกระทำเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของนลินี สุวรรณโชติ (2549) ว่าความตั้งใจที่จะกระทำ ความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการมีอิทธิพลทางตรงต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักเรียน

4. สรุป

4.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษาคั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียนของนักศึกษา และศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียนของนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่านักศึกษามีพฤติกรรมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียน ด้านการทำแบบฝึกหัดสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการสอบ ด้านการทำรายงาน และด้านการสร้างข้อมูล ตามลำดับ ส่วนปัจจัย ชั้นปี เกรดเฉลี่ยสะสม มีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง เจตคติ การรับรู้ และความตั้งใจที่จะกระทำมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียนอย่างมีนัย-

สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 ข้อเสนอแนะ

1. หากมีการวิจัยต่อ ควรศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักศึกษา เช่น ความโน้มเอียงทางจริยธรรม หรือ มีวัตถุประสงค์ในการเปรียบเทียบความซื่อสัตย์ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ต่างกัน เพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนขึ้นของการขาดคุณธรรม ทั้งนี้จะได้นำไปสู่การแก้ไขปัญหาได้ตรงจุดมากยิ่งขึ้น

2. การศึกษาคั้งนี้เป็นเพียงการศึกษาเบื้องต้น ในการสำรวจพฤติกรรมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียนที่ว่าความตั้งใจที่จะปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมที่ปฏิบัติจริงค่อนข้างสูงได้ข้อมูลไม่รอบด้าน จึงควรมีการศึกษาจากบริบทที่คาดว่าอิทธิพลกับพฤติกรรมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ของนักศึกษา ทั้งนี้เพราะเป็นเรื่องที่มีความละเอียดอ่อนและเป็นปัญหาทางคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียนของนักศึกษาอาจทำให้ที่การสังเกตพฤติกรรมเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

5. กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ ได้รับทุนสนับสนุนงบประมาณเงินผลประโยชน์ ประจำปี พ.ศ. 2551 จากคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

6. เอกสารอ้างอิง

ปิยนันท์ จิตติกรยุทธนา และไพรัตน์ อธิกพันธ์ุ
2546. **เรียนรู้อย่างเซียน**. เข้าถึงได้จาก <http://www.zdee.com /board/sukj.php?id=177>.

นลินี สุวรรณโชติ. 2549. **โมเดลเชิงสาเหตุของความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักเรียนชั้นมัธยมตอนปลาย**. หลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.

นุสรรา สุรางคพาณิชย์. 2546. **แนวโน้มพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย: ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนกระทุ่มแบนวิเศษสมุทคอบ จังหวัดสมุทรสาคร. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาลังคม) คณะพัฒนาลังคม. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.**

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. 2549. **การจัดอันดับดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชันทั่วโลก**. เข้าถึงได้จาก <http://www.settomorrow.com>

สามารถ กลางบุญเรือง. 2547. **การสร้างแบบวัดจริยธรรมความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. รายงานการศึกษาอิสระปรัชญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุชาติา กรเพชรปานี. 2549. **ความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยวารสารวิจัยและวัดผลการศึกษา ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 (มีนาคม 2549): 143-161.**

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ. (2551, 7 มีนาคม) ทูจริดสอบ ๆ โฉเน็ด: 17.

อนิมา ชันพันธ์. 2548. **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีบุญยานนท์ จ.นนทบุรี**. บัณฑิตวิทยาลัย (พัฒนาลังคม) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.